

מעצר בית על-ידי קצין משטרה

מעצר בית, המכונה גם שחרור בערובה או שחרור בתנאים מגבילים, מהווה חלופה למעצר במתקן כליאה שהחלטה על קיומה הינה בסמכות קצין חקירה משטרתית ובית המשפט.

קביעת מעצר בית על ידי קצין ממונה במשטרה

בסמכות הקצין הממונה על החקירה להורות על שחרורו של עצור בתחנת המשטרה מבלי להביאו להארכת מעצר בפני שופט. הקצין הממונה רשאי לשחרר את העצור בתנאים שונים כגון: ערבות עצמית, ערבות צד ג' והתחייבות עצמית להתייבב להליכי חקירה או למשפט בעניינו וכן שלא לשבש הליכי חקירה ומשפט. בנוסף, בסמכות הקצין הממונה לשחרר את העצור בתנאים הבאים:

- (1) חובת הודעה על כל שינוי במען המגורים ובמקום העבודה;
- (2) איסור יציאה מן הארץ והפקדת הדרכון, לתקופה שלא תעלה על 3 חודשים;
- (3) איסור כניסה לאזור, לישוב או למקום בארץ, שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 15 ימים;
- (4) איסור לקיים קשר או להיפגש עם מי שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 30 ימים;
- (5) חובת מגורים או הימצאות באזור, בישוב או במקום בארץ, שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 15 ימים;
- (6) חובה להתייבב בתחנת המשטרה במועדים שיקבע;
- (7) איסור יציאה ממקום המגורים במשך כל שעות היממה או חלק ממנה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים;

כאמור, בסמכות הקצין הממונה להורות על מעצר בית לתקופה שלא תעלה על **5 ימים בלבד**, ועל מנת להאריכה על המשטרה לפנות בבקשה להארכת המעצר לבית המשפט במחוז. יודגש, כי ניתן להשפיע על החלטת השופט התורן באמצעות ייצוג משפטי הולם של עורך דין מעצרים מנוסה בסוג זה של הליכים. מדובר למעשה בהליך משפטי לכל דבר, בו מציגה התביעה את תיק החקירה ודורשת הארכת מעצר בית. מנגד, גם הצד הנתבע רשאי להציג את טיעונו ולהוסיף מידע ונתונים על הקיים בתיק החקירה. על סמך ממצאים אלו יחליט בית המשפט באם יש או אין צורך בהארכת מעצר בית, באם ניתן לשחרר את החשוד או שמא יש להחמיר את תנאיו להעבירו למתקן כליאה.